

Finansministeren (Brandes): Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, hvorved Rigsdagen meddeler sin Tilslutning til den mellem Danmark, Sverige og Norge den 22. Februar 1917 afsluttede Tillægsartikel til Møntkonventionen af 27. Maj 1873 og Tillægskonventionen af 16. Oktober 1875. Tillægsartiklens Indhold vil ærede Medlemmer kunne lære at kende gennem det foreliggende Forslag. Det gaar ud paa, at det tillades de tre Lande at udmønte Skillemønt af Jern, saaledes at disse bliver lovligt Betalingsmiddel i hvert af Landene. Ifølge den bestaaende Møntkonvention og den bestaaende danske Møntlov er det kun tilladt at udmønte Skillemønt af Bronze, men de foreliggende Omstændigheder gør det ønskeligt at foretage denne Ændring, idet de Metaller, som benyttes til Broncemønterne, dels i Øjeblikket er af meget høj Værdi og dels vanskelige at faa. Der er desuden ved Udmøntningen af Broncemønter i Øjeblikket den Fare, at der derved opstaar en Fristelse baade til Omsmelting af Mønterne og Udsugning af dem. Dette vil imidlertid undgaas, hvis man gaar over til at udmønte disse Skillemønter af Jern, og dette Metal er for Haanden og kan erholdes i valset Tilstand, hvilket har Betydning for en hurtig Udmøntning af Skillemønten. Det er fra Sveriges Rigsbank, at et Forslag om et saadant Tillæg til Møntkonventionen oprindeligt er udgaaet, og Sverige har derefter henvendt sig baade til Norges Bank og til den danske Nationalbank, der begge har ønsket at imødekomme Sveriges Ønske paa dette Omraade. Det er mig meddelt fra den danske Nationalbanks Side, at man her muligvis vil gaa til en saadan Udmøntning af Jernskillemønt, dog ikke i noget stort Omfang, i Øjeblikket kun 150,000 Kr., nemlig 60,000 i Femører, 60,000 i Toører og 30,000 i Enører. Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Landsting at give sit Sammentykke til denne Tillægsartikel til Konventionen gennem Vedtagelsen af dette Forslag.

J. Pedersen: Da disse Smaamønter ikke har Værdi efter det Metal, hvori de er frembragte, forekommer det mig, at det kan være ganske ligegyldigt, enten de laves

af Kobber, Zink, Tin eller Jern. Da det nu maa anses for hensigtsmæssigt at indføre Jernpenge, og man kan forudsætte, at de andre Lande, der er delagtige i Møntkonventionen, ogsaa vil gøre det, har man fra vor Side ikke noget at indvende derimod.

Piper: Jeg kan slutte mig til den Anbefaling, den ærede sidste Taler gav Forslaget, og anbefale det til velvillig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Indhold (se Tillæg A. Sp. 5029) og dets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 910).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 1.

1) I 2det Stykke, næstsidste Linie, indsættes efter „kan“ Ordet: „desuden“.

2) Sidste Stykke affattes saaledes: „Personer, der er ansatte som Medhjælpere i de i foregaaende Stykke omhandlede Forretninger, skal hver anden Søndag have helt fri og hver anden Søndag have fri senest fra et Kvarter efter Lukketid.“

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ordføreren (Poul Rasmusen): Der er af Udvalget til tredie Behandling stillet